

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119200723
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5119200723.6

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D. D. proti žalovaným: 1/ C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/XX, XXX XX B., 2/ E. E., H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/XX, XXX XX B., 3/ A. J. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/XX, XXX XX B., 4/ K. L., H. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. X, XXX XX B., právne zastúpená: Mgr. Miroslava Šufáková, advokátka so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, IČO: 42 225 043, 5/ N. F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. X, XXX XX B. o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ až 5/ sú p o v i n n í zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 2.500,- eur v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Žaloba vo zvyšku sa z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 21.01.2019 podal žalobu, v ktorej žiadal, aby žalovaní 1/ až 5/ boli povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.500,- eur ako náhradu škody a sumu 2.500,- eur ako náhradu nemajetkovej ujmy a zaplatiť trovy konania. V žalobe uviedol, že žalovaní sú spoluvlastníci bytového domu na adrese F. G. XXX/XX G. B. a žalobcovi prenajímali byt na druhom poschodí tohto bytového domu. Dňa 14.06.2015 po návrate z dovolenky žalobca zistil, že nemôže svojím kľúčom odomknúť vchodové dvere a nemá prístup k bytu. Žalovaný 1/ a 3/ nevybranými slovami a fyzicky zabránili vstupu žalobcu do bytového domu a dali najavo, že žalobcu do domu a teda ani do bytu nepustia. Súčasne sa vyhrážali, že majú v pláne byt svojpomocne vypratať. Žalovaní sa rozhodli ukončiť so žalobcom nájomný pomer formálne v zmysle § 711 ods. 1 písm. a) OZ. Keďže do uvedeného dátumu 14.06.2015 žalobcovi nebol poskytnutý náhradný byt, ktorý by bol primeraný bytu, ktorý mal žalobca prenajatý, tak žalobca naďalej užíval predmetný byt a platil nájomné a ďalšie poplatky. Žalovaní síce formálne ponúkli žalobcovi náhradný byt, ale so 6-násobne vyšším nájomným, takže nešlo o primerane náhradný byt. Žalobca túto neprimeranú ponuku v termíne odmietol. Ďalej žalobca poukazoval na rozsudok Okresného súdu v Žiline sp.zn. 6C/131/2009-125. Žalobca o týchto skutočnostiach informoval Okresný súd v Žiline v konaní o nariadenie predbežného opatrenia sp.zn. 4C/307/2015. Žalobcovmu návrhu vyhovieť nebolo. Žalobca nemal prístup k svojmu majetku, ktorý sa nachádzal v byte. Na základe vyhrážok mal dôvodné obavy, že jeho majetok by mohol byť svojpomocným zásahom kedykoľvek vyprataný na bližšie neurčené miesto, alebo prípadne zničený alebo znehodnotený. Žalobca podal výpoveď na OR PZ v Žiline v septembri 2016. Žalobca sa niekoľkokrát za asistencie polície pokúšal dostať k svojmu majetku, ale bezúspešne. Žalobca viackrát kontaktoval žalovaných, telefonicky, aj textovými správami, aby sa situácia vyriešila, ale nikto neodpovedal a žalobcu nekontaktovali. Až v apríli 2018 sa náhodou dozvedel, že žalobcove veci boli vypratané z bytu a nachádzajú sa na bližšie neurčenom mieste. Potom skontaktoval zástupkyňu žalovanej 4/ a po niekoľkých týždňoch mu bolo

oznámené, že spoluvlastníci domu vnikli v decembri 2016 do jeho bytu a tento vypratali a majetok odviezli do areálu spoločnosti v Žiline. So žalovaným 5/ sa žalobca dohodol na prevzatí majetku dňa 28.06.2018. Po príchode namiesto uskladnenia bolo zrejmé, že toto miesto je absolútne nevhodné na skladovanie osobných vecí, väčšina vecí bola zdevastovaná a nevhodná na ďalšie použitie. Tieto skutočnosti sú zdokumentované v priložených fotografiách z tohto skladu. Pri bližšej obhliadke bolo zistené, že veľa vecí chýba a tieto žalobca v žalobe špecifikoval. Žalobca nemôže posúdiť, či tieto veci boli odcudzené, či už v predmetnom byte alebo v sklade, alebo sa stratili počas prevozu. Pretože zástupkyňa informovala, že bola vyhotovená riadna zápisnica spísaná notárskym úradom a bolo natočené aj video, tak žalobca žiadal, aby tieto dôkazy boli predložené k nahliadnutiu počas súdneho konania. Zopár ešte použiteľných vecí si žalobca zo skladu odviezol a niektoré bol sám nútený zlikvidovať, napríklad sedáciu súpravu a rozkladacu posteľ, keďže boli nasiaknuté výfukovými plynmi, a teda nepoužiteľné. Očividne nepoužiteľné veci ponechal žalobca v sklade. Žalobcovi z celého majetku zostalo len zopár použiteľných vecí, jeden stolík, lyže s palicami a lyžiarkami, starý magnetofón s páskami, uteráky, posteľné prádlo a knihy. Vo výpočte výšky náhrady škody žalobca vychádzal z približnej hodnoty zničených a stratených vecí, aj keď finančná hodnota stratených historických vecí, ako boli časopisy a atlasy, je ťažko vyčísliteľná a jednak vychádzal aj z približných finančných nákladov na zaobstaranie náhrady za tieto veci. Vzhľadom na tieto skutočnosti, žalobcom uvedená suma 2.500,- eur ako náhrada škody je nastavená veľmi konzervatívne. Ďalej žalobca žiadal aj náhradu nemajetkovej ujmy a uviedol, že neoprávneným vniknutím žalovaných do žalobcom užívaného bytu bolo narušené jeho základné právo na súkromie, právo domovej slobody, právo nedotknuteľnosti obydlia garantované čl. 21 ods. 1 Ústavy SR a sloboda obydlia je chránená aj § 194 Trestného zákona. Keďže počas tohto zákroku sa k žalovaným dostala aj súkromná korešpondencia žalobcu, jeho rodinné fotografie, a iné súkromné veci, tak bola hlboko a nezvratne narušená citová a intímna zóna žalobcu. Všetky tieto skutočnosti podľa žalobcu, sú hrubým a neoprávneným zásahom do jeho osobnostných práv a intenzitu tohto zásahu považuje za značnú ujmu a bola narušená osobná integrita žalobcu vrátane jeho ľudskej dôstojnosti. Na základe tohto žiada náhradu nemajetkovej ujmy 2.500,- eur, ktorá je taktiež nastavená veľmi konzervatívne. Ďalej ešte žalobca doplnil, že žalovaní v decembri 2016 vnikli do žalobcom obývaného bytu bez toho, aby ho o tomto akokoľvek informovali, a dokonca ani následne, bez toho, aby postupovali spôsobom stanoveným zákonom, lebo nemali vykonateľné súdne rozhodnutie na vypratanie bytu a ani oň nežiadali príslušný súd. Ďalej žalovaní prekonalí prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu do bytu, lebo byt bol uzamknutý bezpečnostným zámkom, a neoprávnenosť naznačuje aj ustanovenie § 238, neskôr nahradené § 194 Trestného zákona. Žalobca poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Tdo28/2010.

2. Žalovaný 3/ vo vyjadrení zo dňa 16.06.2019 poprel, že by z jeho strany došlo k akémukoľvek verbálnemu alebo fyzickému ataku voči žalobcovi. Trestné oznámenie bolo odmietnuté alebo zastavené. Žalobca v priestoroch, na ktoré si nárokoval nikdy trvalo nebýval, a býval v Kanade a jeho pobyt bol len občas prerušený návštevou rodiny. Už v minulosti sa snažil o získanie ním zdevastovaného zaprataného bytu na druhom poschodí obytného domu na F. G. do osobného vlastníctva od predchádzajúceho majiteľa. Žalobca nemal nárok na prevedenie majetku do osobného vlastníctva. Hneď po tom, ako došlo k prevodu polovice vlastníckeho podielu na žalovaného 3/ a N. F. L., tak žiadal písomne o odpredanie bytu. Žiadny priestor v dome nikdy nebol, ani nie je samostatne vyčlenený ako byt so samostatným listom vlastníctva. Sporné nároky žalobcu vyústili do zdĺhavých súdnych sporov. Tieto spory žalobca prehral. Trvalý pobyt bol zrušený dňa 23.07.2009. Žalobca v marci 2011 predával byt v Žiline na E. O.. Žalobca si nárokuje náhradné ubytovanie, pritom sám disponoval bytom v Žiline. Nikdy nepredložil originál nájomnej zmluvy, a ani nepreukázal, ako sa do priestorov, ktoré mu nikdy nepatrili nasťahoval. Ďalej sa žalovaný vyjadroval k vlastníckym a užívacím vzťahom k obytnému domu. Doplnil, že pochybný kopírovaný platobný výmer z obdobia právneho a spoločenského eldoráda 90.tych rokov, ktorým žalobca preukazuje nárok na nasťahovanie nemôže byť hodnoverným dokumentom, a to už len z dôvodu, že tento priestor nikdy nebol vyčlenený ako bytová jednotka spadajúca do majetku Slovenského rybárskeho zväzu. Tento disponoval len polovicou nehnuteľnosti. Okolo nepodloženého pridelenia predmetného priestoru žalobcovi panuje množstvo otázok. Skladné za veci platil nepravidelne. Sám sa rozhodoval, kedy a dokedy zaplatí sumu, ktorú si aj sám určil. Žalobca dal sám žiadosť o odpojenie prípojky elektrického prúdu. V októbri 2006 deklaroval, že nebude platiť za vodné a stočné. Ďalším listom oznámil, že bude platiť mesačne za priestor s rozlohou 73 m² v centre mesta sumu 16,59,- eur. Žalobca minimálne od roku 2006 sa nepodieľal na údržbe spoločných priestorov a ani tieto priestory nesprístupnil vlastníkom domu. Ťažký bol kontakt so žalobcom. Trvalý pobyt žalobcovi bol právoplatne zrušený, čo objektívne komplikuje

písomnú komunikáciu. Žalovaný ďalej uviedol, že dvakrát po nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu bol v priestore na druhom poschodí raz, keď otvoril brat žalobcu z dôvodu naliehavej výzvy pre prasknutú zanedbanú vodoinštaláciu, a naposledy vo februári 2015 v prítomnosti žalobcu. Vtedy bol psychicky dekompenzovaný žalobca, klinicky zjavne pod vplyvom psychotropných látok a ešte za prítomnosti otca žalovaného a nebohého N. L. pýtal tzv. odstúpné po inkasovaní ktorého by prestal robiť problémy. Tento zámer dokumentoval ručne písaným listom. Z tohto vyplýva, že priestor potreboval za účelom zisku. Priestor, ktorý žalobca nazýva bytom bol po rokoch devastácie a zanedbanej údržby nevykúrený, zapáchajúci, absolútne hygienicky a esteticky nevyhovujúci, a predstavoval zdravotné riziko pre žalovaného a jeho rodinu. Veci, ktoré žalobca označuje, už v roku 2015 boli skôr environmentálnou záťažou a potencionálnym ohniskom nákazy, než skutočným majetkom. Nie je vylúčené, že mnohé veci sa v priestore nachádzali už pred príchodom žalobcu v 80.tych rokoch. Žalobca nedokáže dokladovať nadobudnutie popísaných predmetov a dokázať ich prítomnosť v čase, keď tam akože býval. Ide o byt, v ktorom sa narodil otec žalovaného a obývali ho jeho starí rodičia pred deložovaním do panelákového bytu. Výpoveď z nájmu bola súdom označená ako platná a na výzvy žalobca nereagoval adekvátne a časovo v primeranej lehote. Žalobca neprijal náhradné ubytovanie z dôvodu výšky nájmu. Byt v požadovanej veľkosti, lokalizácie a ceny, ktorý by pravdepodobne akceptoval objektívne na trhu nehnuteľností neexistuje. Bytom v Žiline žalobca disponoval, ale ho predal. Pokiaľ ide o samotný akt vypratania, tak toto realizovala splnomocnená profesionálna spoločnosť v zmysle zákona. Žalovaný sa pritom nezúčastnil. Potrebné bolo urýchlene konať, pretože uzamknutý priestor predstavoval objektívne zdravotné riziko z omeškania. Z bytu sa šírila zápach a bola tam predpokladaná prítomnosť sporulujúcej mykotickej a bakteriálnej kontaminácie ovzdušia. Možná náhla dekompresia natlakovanej vody v nepoužívanej vodoinštalácii bola neprimerane vysokým rizikom. Žalovaný nebol nikdy telefonicky, písomne, ani dohovorom políciou v tejto súvislosti kontaktovaný. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobu odmieta. Obvinenie žalobcu z ataku a odcudzenia subjektívne nadhodnotených harabúrd považuje za bezprecedentné. Ako bezúhonný občan SR platiaci dane a vychovávajúci dve maloleté deti a roky poskytujúci neodkladnú zdravotnú starostlivosť v odbore úrazová chirurgia v prospech občanov, aj nad rámec zákonníka práce sa cíti byť hlboko zasiahnutý opätovným útokom emigranta, obyvateľa Kanady. Ďalej sa ešte vyjadroval žalovaný k osobe žalobcu a v závere žiadal o zváženie vypracovania znaleckého posudku v odbore psychiatria.

Žalovaný 5/ vo vyjadrení zo dňa 24.06.2019 žiadal žalobu v celom rozsahu ako právne neopodstatnenú zamietnuť. Žalovaný uviedol, že nárok, ktorý si uplatňuje žalobca je neopodstatnený, neodôvodnený a nemá základ v právnom poriadku, a taktiež v celom rozsahu je nepreukázaný, keďže žalobca nepreukázal príslušnými dôkazmi ním tvrdené skutočnosti. Pokiaľ ide o náhradu škody, tak žalobcovi konaním žalovaných nevznikla žiadna škoda, nakoľko veci, boli náležitým spôsobom z predmetného bytu odstránené a umiestnené v suchom sklade a nikto zo žalovaných nemal záujem s týmito vecami naložiť akýmkoľvek iným spôsobom. Väčšina týchto vecí mala minimálnu, ak nie žiadnu zostatkovú hodnotu. Tieto veci boli výrazne opotrebované, dlhodobo neužívané, pretože väčšinu času žalobca byt neužíval. Boli to práve žalovaní, ktorí predišli vzniku škôd, jednak na majetku žalobcu, ako aj na majetku žalovaných tým, že byt vypratali svojpomocne, pretože išlo o havarijný stav na potrubiach, nosných priechokoch, ako aj streche. Žalobca ani nemal vedomosť o stave svojho majetku, ktorý mal umiestnený v byte. Žalobca zneužíva vzniknutú situáciu za účelom získania majetkového prospechu, čo je zrejme už z listu zo dňa 07.02.2015, ktorý adresoval žalovaným a kde sa snažil získať majetkový prospech. Nie je splnený žiaden z predpokladov, vzniku nároku na náhradu škody. Žalovaní neporušili žiadnu zo svojich právnych povinností a najskôr písomne a ústne vyzvali žalobcu, a splnili aj ďalšiu podmienku a to poskytnutie bytovej náhrady podľa listu zo dňa 06.02.2015, ktorý žalobca prevzal 08.02.2015. Pokiaľ žalobca namieta, že byt nebol vyhovujúci vzhľadom k výške nájomného, tak nie je možné legitímne požadovať od žalovaných zabezpečenie náhradného bytu s cenou nájmu, aká bola dohodnutá v zmluve pred niekoľko desiatok rokov. V roku 2015, keď mu bola poskytnutá náhrada, išlo o zjavne primeranú výšku nájomného za obdobný byt. Žalovaní oprávnené očakávali, že žalobca vyprace hnutelné veci z majetku žalovaných a byt odovzdá v stave spôsobilom na užívanie, čo však žalobca nemal v úmysle urobiť bez získania neoprávneného finančného prospechu, ako vyplýva z jeho listu zo dňa 07.02.2015. Žalovaný ďalej uviedol, že tu nebola možnosť riadnym spôsobom vykonávať vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá navyše bola v havarijnom stave a vyžadovala bezodkladné opravy. Žalovaný poukázal aj na všeobecnú povinnosť každého jednotlivca predchádzať vzniku hroziacich škôd. K samotnému výpočtu škody uviedol, že podľa notárskej zápisnice N. G. zo dňa 30.01.2017 vyplýva zoznam hnutelných vecí, ktoré boli umiestnené v byte a preto tvrdenia o existencii údajne ďalších vecí v byte zostávajú v rovine špekulatívnych tvrdení žalobcu. Žalobca ako osoba,

ktorá porušila takmer všetky svoje právne povinnosti spojené s užívaním predmetu nájmu, ukončením nájmu, úhradou nájomného, nepožíva, ani nemôže požívať právnu ochranu, pričom žalovaní si všetky svoje povinnosti prenajímateľa splnili, a to aj nad nevyhnutný rozsah. Ku krajnému riešeniu v podobe odstránenia vecí z bytu pristúpili až po niekoľkých rokoch neplnenia si povinností žalobcom a najmä v dôsledku havarijného stavu nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy zásahom do osobnostných práv žalobcu, tak žalovaný uvádza že nedošlo k žiadnemu zásahu a poukazuje na to, že žalobca nehnuteľnosť neužíval, ale naopak niekoľko rokov zneužíval, čisto za účelom získania neoprávneného majetkového prospechu.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 28.10.2019 uviedol, že žalovaný 3/ uvádza množstvo zavádzajúcich tvrdení a nie je pravdou, že v 80.tych rokoch emigroval do Kanady. Je občanom SR s neprerušovaným trvalým pobytom na Slovensku. Taktiež nie je pravdou, že prenájom bytu nebol hodnoverne dokázaný. Slovenský rybársky zväz tento byt kúpil dňa 03.05.1978 od príbuzných žalovaného 3/ a následne byt zrenovoval a od leta 1980 ho prenajímal žalobcovi. Tá skutočnosť, že bol nájomcom bytu vyplýva aj z rozhodnutia OS Žilina, sp.zn. 6C/31/2009. Ďalej sa žalobca vyjadroval k stavu bytu, a k tomu, že platil nájomné a všetky poplatky pravidelne a včas. Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotnej výpovede, ktorá bola daná podľa § 711 ods. 1 písm. a) OZ. Ďalšie invektívy z vyjadrenia žalovaného 3/ nekomentuje. K vyjadreniu žalovaného 5/ uviedol, že byt nebol v havarijnom stave, ako je tvrdené a pokiaľ ide o pohnútky žalobcu, tak je to zavádzajúce a cynické. Bol to totiž práve otec žalovaného 5/, ktorý iniciatívne, ešte v roku 2006 ponúkol žalobcovi odstupné vo výške 200.000,- Sk. Žalobca si je vedomý aj toho, že bolo takmer nemožné nájsť náhradné ubytovanie, ktoré by spĺňalo zákonné podmienky a to predovšetkým primeranosť nájomného. Poukazoval žalobca aj na to, že majitelia nehnuteľnosti dali odstupné ďalšej nájomníčke z vedľajšieho bytu. Žalovaný bol ochotný pristúpiť na pôvodnú ponuku, ale zvýšenú, pretože suma, ktorá mu bola pôvodne ponúknutá v roku 2006, ako odstupné už v roku 2015 nemala takú istú hodnotu, a tak žiadal kompromisnú sumu, ale nedošlo k dohode. Ďalej sa vyjadroval k zjavnému nepomeru výšky nájomného bytu a ponúkanej bytovej náhrady, kde bolo nájomné 6 x vyššie, ako v pôvodnom byte. Výzva na vypratanie mu bola doručená 08.02.2015 a odpovedal dňa 12.02.2015 a dňa 04.03.2015 právna zástupkyňa žalovaných potvrdila, že list dostala. Ďalší postup bol taký, že 14.06.2015 po návrate mu už bol zabránený prístup k bytu a od tohto momentu sa snažil žalovaných kontaktovať všetkými možnými spôsobmi. Žalobca ďalej predložil aj výpis e-mailovej komunikácie. Ďalej sa vyjadroval aj k spisanej notárskej zápisnici a odovzdávaciemu protokolu, kde sa zhodne uvádzajú obrazy s plastickým motívom, počet 6 ks chýbajúcich v protokole ale len 4 ks zdokumentované v zápisnici. Zo zoznamu chýbajúcich vecí teda pripojil 4 ks obrazov s plastickým motívom a tieto požadoval buď vrátiť alebo finančne nahradiť. Ďalej uviedol, že podľa notárskej zápisnice počas prítomnosti notára boli nasledovné veci v byte ale chýbali počas odovzdávania a to: chladnička, stôl, rádiomagnetofón a zbierka známok. Ďalej pripojil čestné prehlásenie, že jeho matka mu darovala veci historické a finančne ťažko vyčísliteľnej hodnoty, a to kompletne ročníky zviazaných historických časopisov a zbierku zahraničných historických máp. Ďalej uviedol, že nie je možné spochybníť, že v byte sa nachádzali aj veci, ktoré pre neho mali aj osobnú a emocionálnu hodnotu. Pokiaľ ide o fotografický statív, tak čestne prehlásil, že tento sa v byte nachádzal. Z odovzdávacieho protokolu vyplýva, že tento nebol vyhotovený bezprostredne po vniknutí do bytu, ale až po nejakom čase.

4. Žalovaná 4/ vo vyjadrení zo dňa 17.08.2020 sa vyjadrila k rozsudku OS Žilina sp.zn. 6C/131/2009 zo dňa 14.06.2013, z ktorého vyplýva, že nájomný vzťah bol skončený platnou výpoveďou podľa § 711 ods. 1 písm. a) OZ a žalobcovi vznikla povinnosť byt vypratať. Boli to práve žalovaní, ktorí na vlastné náklady boli donútení byt vypratať a hnuť veci uskladniť v sklade, aby predišli vzniku škôd, tak na majetku žalobcu, ako aj na majetku žalovaných. Ďalej sa vyjadrila žalovaná, že išlo o vypratanie svojpomocne, nakoľko išlo o havarijný stav na potrubiach, nosných priečkach, ako aj na streche obytného domu, ktorý si vyžadoval kompletnú a urgentnú rekonštrukciu. Žalobca si nechal svoje veci v byte, ku ktorému nemal žiadne užívacie právo. Byt bol v zlom technickom stave a cez strechu zatekalo. Žalobca nemohol mať ani vedomosť o stave jeho majetku, ktorý bol umiestnený v byte, pretože v nehnuteľnosti sa nezdržoval a nezaujímal sa o stav bytu, a ani o veci, ktoré boli v ňom umiestnené. Žalovaní zabezpečili prítomnosť notárky, ktorá vypracovala notársku zápisnicu, a tam bol spísaný zoznam hnuťelných vecí umiestnených v byte. Tieto veci po vypovedaní nájomnej zmluvy nemohli v byte zostať. Žalobca mal vedomosť, kde sa veci nachádzajú, no nebol ochotný tieto veci prevziať. Pokiaľ uvádza žalobca, že notárska zápisnica neobsahuje hnuťelné veci z bytu, ako stojan na fotoaparát, časopisy, zbierku atlasov a tieto potom sú uvedené v odovzdávacom protokole ako chýbajúce, tak tieto veci sa v byte ani nemuseli nachádzať. Rovnaké stanovisko žalovaná uvádza aj

k hnuiteľným veciam, ktoré uviedol žalobca vo vyjadrení zo dňa 28.10.2019. V odovzdávacom protokole si žalobca vytriedil hnuiteľný majetok a spísal, ktoré veci si zobral, a ktoré chýbajú. Ostatné veci žiadal žalobca vyhodíť. V súdnom konaní ale žalobca uvádza aj ďalšie veci, ktoré mu údajne chýbajú, ale tieto neuvádza v odovzdávacom protokole. Odovzdávací protokol obsahuje aj žalobcom prevzaté hnuiteľné veci, ako krabica knižky, krabica kníh a knihy, a teda je tu pochybnosť, či chýbajúce veci sa nenachádzali v týchto krabiciach. Žalobca sa snaží len získať majetkový prospech. Žalobca nepreukázal tvrdené skutočnosti a neunesol dôkazné bremeno, a tak žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Na pojednávaní 09.09.2021 žalobca zotrval na žalobe a vyjadrení a doplnil, že pokiaľ ide o chýbajúce veci podľa protokolu, tak vtedy si ani nespomenul na všetky veci, ktoré mu chýbajú. Podľa notárskej zápisnice je ale zrejmé, že išlo o kompletne zariadený byt. Pretože pri spisovaní protokolu si nespomenul na všetky veci, tak tieto uviedol až dodatočne v žalobe. Vyjadroval sa aj k tomu, že ide o veci, ku ktorým mal citovú hodnotu, či už to boli časopisy alebo atlasy, a taktiež korešpondenciu, ktorá mala intímny charakter a išlo o emotívne listy. Ďalej tam boli fotoalbumy. Ďalej sa vyjadril k sume 2.500,- eur, ktorú určil a ide o konzervatívnu výšku náhrady škody a ide o približnú hodnotu zničených, ako aj stratených vecí. K nemajetkovej ujme uviedol, že žalovaní neoprávnene a hrubým zásahom vnikli do jeho bytu a neoprávnene vypratali tento byt a došlo k závažnému zásahu do súkromia. Práve aj z toho dôvodu, že v byte sa nachádzali listy, fotoalbumy, časopisy, ktoré mali pre žalobcu citovú povahu. Na základe tohto došlo k násilnému porušeniu práv žalobcu na súkromie. Žalovaní nemali žiadne rozhodnutie o vypratání bytu a mimo konania na OS Žilina sp.zn. 6C/131/2009, iné súdne konanie nebolo. Ani o vypratanie bytu a ani o vypratanie vecí a ani sa nevedlo exekučné konanie. Ďalej sa žalobca vyjadroval k e-mailovej komunikácii a k odpojeniu elektromera.

6. Na pojednávaní 09.09.2021 žalovaný 1/ uviedol, že žalobca ani nemal nájomnú zmluvu, a ani v byte riadne nebýval, lebo býval v Kanade, a občas prišiel do bytu. So žalobcom mali viaceré rozhovory a mali záujem, aby sa vyriešila situácia a na dohodnuté stretnutie žalobca neprišiel, ale opätovne odišiel do Kanady. Žalobca nebol odkázaný na bývanie v byte, ale mal iný byt, ktorý potom predal. Žalovaný ani nemal záujem o tento byt a sám si nechal odmontovať elektromer. Žalovaný potvrdil, že žalobcu nevpustili do bytového domu. Žalobca žiadal sms správou, aby ho do domu pustili, ale žalovaní s tým nesúhlasili a nevpustili ho. Žalovaný 1/ žalobcovi uviedol, že si má odviezť z bytu veci a vpustia ho dovnútra, až keď príde s autom na vypratanie vecí. Do bytu sa dostali tak, že pracovník kľúčovej služby otvoril zámok a prítomná bola aj notárka, a veci sa odviezli do skladu. K výmene zámku na vchodových dverách uviedol, že do bytu začali chodiť cudzí ľudia.

7. Na pojednávaní 09.09.2021 žalovaná 4/ uviedla, že nemajú k dispozícii video, ktoré bolo nahraté pri vypratávaní bytu. Žalovaná 4/ zotrvala na písomných vyjadreniach a opätovne poukázala na to, že žalobca nemal záujem o veci. Potvrdila, že neprebehlo konanie o vypratanie bytu alebo vypratanie vecí, a ani exekučné konanie, ale boli tu viaceré jednania so žalobcom a boli aj dohodnuté stretnutia, kde sa žalobca nedostavil a neprejavil záujem byt vypratať. Žalobcovi adresovali dve písomné výzvy na vypratanie a viacero osobných a ústnych výziev a žalobca byt nevypratával.

8. Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dôkazov, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

9. Z notárskej zápisnice N321/2016, vyhotovená notárkou JUDr. Tatianou Vrlíkovou dňa 30.01.2017, na základe žiadosti žiadateľa Advokátska kancelária JUDr. Michal Krnáč, notárka osvedčila právne významnú skutočnosť v zmysle § 56 ods. 1 písm. i) zák. č. 323/92 Zb. V bode 1 sa uvádza, že dňa 09.12.2016 sa dostavila na základe žiadosti, aby osvedčila skutočnosti na miesto samé v B., F. G. XX do domu súp.č. XXX. Ďalej sú uvedení vlastníci s tým, že notárka má byť prítomná pri súpise vecí v nehnuteľnosti 2-izbový byt na 2. poschodí domu č.s. XXX postavený na KNC parc.č. XXX v Žiline. Pri úkone boli zúčastnení A. A. I. ako poverená advokátka z AK JUDr. Krnáč a nezúčastnené osoby C. A. a A. P. Q.. Ďalej sú uvedené veci, ktoré sa nachádzali v kúpeľni, spálni, obývačke, špajzi, kuchyni, na chodbe a v komore. Notárka ďalej osvedčila, že počas jej nepretržitej prítomnosti bolo zistené to, čo tvorí obsah notárskej zápisnice.

10. Podľa odovzdávajúceho protokolu zo dňa 28.06.2018 bolo zistené, že bola prítomná

N. N. a pani L. a sú uvedené veci, ktoré prevzal žalobca a ďalej je uvedené, že chýbajú: staré zviazané časopisy – 4 knihy, ročník 1946 – 1949, staré atlasy, ročník 1920 – 1935 a 6 kusov umelecké plastiky a jeden kus stojan na fotografie. Ďalej je dopísané, že ostatné veci súhlasí pán B. vyhodiť.

11. Podľa listu zo dňa 07.02.2015 sa žalobca ospravedlnil, že sa nemôže zúčastniť stretnutia a uviedol, že je ochotný prísť na kompromisné riešenie 160.000,- Sk, čo je 5.300,- € ,ktoré ďalej zdôvodňuje. Ďalej sa uvádza, že pokiaľ nepristúpi na návrh, tak bude čakať zdĺhavý súdny proces. Z listu nevyplýva, komu bol adresovaný.

12. Podľa listu zo dňa 06.02.2015, ktorý poslal JUDr. Michal Krnáč ako splnomocnenec vlastníkov bytov a prevzal žalobca dňa 08.02.2015 vyplýva, že listom zo dňa 22.06.2009 bola daná výpoveď žalobcovi a uplynutím výpovednej lehoty ku dňu 30.09.2009 skončil nájomný vzťah a od tohto momentu žalobca užíva nehnuteľnosť bez akéhokoľvek právneho titulu. Rozsudkom zo dňa 14.06.2013 bol zamietnutý návrh na neplatnosť výpovede. Ďalej bolo žalobcovi oznámené, že má zabezpečený náhradný byt, ktorý bol ďalej špecifikovaný. Žalobca bol upozornený, že je povinný uzavrieť zmluvu o bytovej náhrade do 30 dní od doručenia vyhlásenia a zároveň bol upozornený na zákonnú povinnosť vysťahovať sa z nehnuteľnosti.

13. Podľa výpovede zo dňa 22.06.2009 C. E., E. E., J. E., N. F. L., K. L. a F. L. dali žalobcovi výpoveď z nájmu bytu podľa § 711 ods. 1 písm. a) a výpoveď žalobca prevzal 29.06.2009.

14. Podľa oznámenia o zrušení trvalého pobytu zo dňa 23.07.2009 ohlasovňa pobytu v Žiline na návrh vlastníka alebo všetkých spoluvlastníkov budovy alebo jej časti zrušila dňom 23.07.2009 trvalý pobyt občana a je uvedený R. A. B., A. B. a D. B. a miesto nového trvalého pobytu je Mesto Žilina.

15. Ďalej žalobca predložil listy zo dňa 04.03.2006, ktorý adresoval C. E., zo dňa 16.09.2013 JUDr. Michalovi Krnáčovi, 12.02.2015 JUDr. Michalovi Krnáčovi, návrh na nariadenie predbežného opatrenia, vedeného pod sp.zn. 4C/307/2015 a čestné prehlásenie S. B. zo dňa 24.10.2019, z ktorého vyplýva, že niekedy v 1970.-tych rokoch darovala žalobcovi súbor starých máp z rokov 1920 – 1935 a takisto zbierku časopisov, ktoré ďalej špecifikovala.

16. Podľa rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/131/2009-125 zo dňa 14.06.2013, právoplatný 21.09.2013 v právnej veci navrhovateľa A. B. proti odporcom C. E., E. E., J. E., N. F. L., K. L., F. L. o neplatnosť výpovede nájmu bytu bolo rozhodnuté tak, že návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti výpovede nájmu 2-izbového bytu na 2. poschodí 3-podlažného domu s.č. XXX postaveného na parcele KNC č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 239 m², nachádzajúceho sa na ul. F. G. XX G. B., kat. ú. B., zapísaného na LV č. XXXX, vedeného Správou katastra Žilina, ktorú dali odporcovia 1- 6 navrhovateľovi listom zo dňa 22.06.2009, sa zamietla.

17. Strany konania predložili fotografie do súdneho spisu.

18. Podľa čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

19. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 Obč. zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

21. Podľa § 415 Obč. zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku

škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

22. Podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23. Podľa § 6 Obč. zákonníka ak hrozí neoprávnený zásah do práva bezprostredne, môže ten, kto je takto ohrozený, primeraným spôsobom zásah sám odvrátiť.

24. Žalobca podal žalobu, ktorou sa domáhal zaplata sumy 2.500,- € ako náhrady škody a sumy 2.500,- € ako náhrady nemajetkovej ujmy a uviedol, že žalovaní ako spoluvlastníci bytového domu na adrese F. G. XXX/XX, B. dňa 09.12.2016 vošli do bytu na 2. poschodí obytného domu, ktorého nájomcom bol žalobca s tým, že mu bola daná výpoveď z nájmu listom zo dňa 22.06.2009 a podľa rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 6C/131/2009-125 zo dňa 14.06.2013 súd zamietol žalobu o neplatnosť výpovede z nájmu bytu. Povinnosť žalobcu byť vypratať ale vznikla až po zabezpečení náhradného bytu a takýto žalovaní žalobcovi nezabezpečili, pretože mu síce ponúkli náhradný byt, ale s podstatne vyšším nájomným, takže nešlo o primeraný náhradný byt a tento žalobca odmietol. Žalovaní nemali právny titul, aby vošli do bytu, ktorý v predchádzajúcom období patril do nájmu žalobcu a napriek tomu bez súhlasu a informovania žalobcu vošli do bytu a vypratali hnuťelné veci, ktoré mal v byte a tieto umiestnili v nevyhovujúcich priestoroch v sklade. Žalobca ďalej uvádzal, že náhradu škody 2.500,- € žiada za poškodené, zničené a chýbajúce veci, ktoré mal umiestnené v predmetnom byte a náhradu 2.500,- € ako nemajetkovú ujmu žiada z dôvodu porušenia základného práva na súkromie, domovú slobodu a nedotknuteľnosť obydlija garantované podľa Ústavy SR a pretože išlo o hrubý a neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu, tak žiada náhradu nemajetkovej ujmy.

25. Na základe vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že spoluvlastníci 2-izbového bytu, ktorý sa nachádza na 2. poschodí 3-podlažného obytného domu na ul. F. G. v Žiline, s.č. XXX, listom zo dňa 22.06.2009 dali žalobcovi výpoveď z nájmu bytu podľa § 711 ods. 1 písm. a) Obč. zákonníka. Podľa rozsudku Okresného súdu v Žiline č. k. 6C/131/2009-125 zo dňa 14.06.2013, právoplatný 21.09.2013 bola žaloba žalobcu o neplatnosť výpovede nájmu zo dňa 22.06.2009 zamietnutá. Ďalej bolo v konaní preukázané, že listom zo dňa 06.02.2015 žalovaní žalobcovi oznámili, že zabezpečili náhradný byt a zároveň ho vyzvali, aby v lehote 30 dní uzavrel zmluvu o bytovej náhrade a zároveň, aby vypratol predmetný byt. Žalobca odmietol náhradný byt z dôvodu, že nejde o primeraný náhradný byt práve z dôvodu výšky nájomného. Ďalej podľa listov a mailových správ bola preukázaná komunikácia medzi stranami konania, ktorá sa týkala vypratania predmetného bytu s tým, že k dohode a ani k vyprataniu žalobcu nedošlo dobrovoľným spôsobom.

26. Podľa notárskej zápisnice N321/2016, napísaná dňa 30.01.2017, a nebolo to ani sporné medzi stranami konania, bolo preukázané, že dňa 09.12.2016 za účasti notárky N. G., ktorá osvedčila skutočnosť, došlo k vyprataniu hnuťelných vecí z predmetného bytu s tým, že v notárskej zápisnici sú uvedené jednotlivé veci, ktoré boli z bytu vypratane. Ďalej nesporné bolo to, že tieto sa mali nachádzať v sklade a po ďalšej vzájomnej komunikácii žalobca sa dostavil k prevzatiu týchto vecí dňa 28.06.2018, kde boli spísané veci, ktoré žalobca prevzal, ďalej tento výslovne uviedol, ktoré veci chýbajú. Žalovaní v konaní uvádzali, že žalobca podal žalobu len za účelom získania majetkového prospechu, ako vyplýva aj z listu, kde žiada zaplatiť peniaze s tým, že sa z bytu odsťahuje a žalobca sa bránil tým, že mu tieto peniaze boli v minulosti ponúknuté ako odstúpné. Žalovaní uvádzali, že k vyprataniu bytu došlo z dôvodu, že tu nebola uzavretá dohoda a žalobca napriek tomu, že po rozhodnutí o neplatnosti výpovede nájmu bytu, nemal žiadny právny titul na užívaní bytu, mal tam umiestnené veci, ktoré odmietol vypratáť a pretože hrozila škoda, tak žalovaní konali svojpomocne, pretože vznikol havarijný stav na potrubiach, nosných priečkach a streche obytného domu, ktorý si vyžadoval kompletnú a urgentnú rekonštrukciu. Ďalej uvádzali, že veci, ktoré sa v byte nachádzali boli staršie s minimálnou, prípadne nulovou hodnotou a tieto boli uskladnené na primeranom mieste v sklade, kde si ich žalobca prevzal, prípadne tie, čo neprevzal, tak súhlasil, aby boli vyhodnené, ako vyplýva aj z odovzdávajúceho protokolu. Pokiaľ ide o ďalšie veci, tak žalovaní uvádzali, že uvádzal v protokole, že tieto veci chýbajú a ani v konaní nepreukázal, že tieto veci sa aj v byte nachádzali a že bol vlastníkom týchto vecí žalobca.

27. Súd vychádzal z preukázaného skutkového stavu a dospel k takému záveru, že sú splnené podmienky, aby žalobcovi bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2, 3 v žalovanej sume 2.500,- €. V konaní bolo nesporné preukázané, že v deň 09.12.2016 žalovaní

resp. ich zástupca bez akéhokoľvek právneho dôvodu vošli do bytu, ktorého nájomcom bol žalobca, až do výpovede nájmu listom zo dňa 22.06.2009 a kde mal žalobca umiestnené hnutelné veci. To nebolo sporné v konaní, ale sporný bol len rozsah týchto hnutelných vecí. Sporné medzi stranami bolo to, či žalobcovi bol zabezpečený náhradný byt, kde žalobca uvádzal, že nešlo o primeraný náhradný byt a žalovaní trvali na tom, že tento byt, ktorý zabezpečili, bol primeraný, ale žalobca sa odmietol vysťahovať a vypratať predmetný byt, v ktorom mal umiestnené veci. Nesporné v konaní bolo ďalej aj to, že sa nevedelo konanie o vypratanie bytu, o vypratanie vecí, ani exekučné konanie. Na základe týchto skutočností súd dospel k takému záveru, že zo strany žalovaných došlo k porušeniu základného práva žalobcu na súkromie podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 a bolo porušené právo na obydlie podľa čl. 21 Ústavy SR. Zároveň týmto došlo k porušeniu práva na súkromie podľa § 11 a nasl. Obč. zákonníka. Žalovaní nemali žiaden právny dôvod, aby vošli do predmetného bytu a napriek tomu, že v konaní tvrdili, že bolo to nevyhnutné z dôvodu hroziacej škody, tak tieto skutočnosti v konaní nepreukázali, žiadnym spôsobom, že tu hrozil neoprávnený zásah do ich vlastníckeho práva a teda svojpomocne museli tento zásah odvrátiť, ako to vyplýva z § 6 OZ a ani v ničom nebolo preukázané, že by tu išlo o ochranu pred hroziacou škodou na majetku, tak ako vyplýva z § 415 OZ. Žalobcovia v ničom nepreukázali tvrdené skutočnosti, že tu hrozila bezprostredne škoda z dôvodu havarijného stavu na potrubíach, nosných priechkach, na streche, prípadne v iných častiach obytného domu, prípade priamo z bytu, kde mal umiestnené veci žalobca. Žalovaní teda v konaní nepreukázali tvrdenú skutočnosť o tom, že do bytu, ktorý pred výpoveďou ako nájomca užíval žalobca a kde mal umiestnené veci, vnikli oprávnené a v súlade so zákonom. Žalobcovi bola daná výpoveď z nájmu bytu listom zo dňa 22.06.2009 a jeho žaloba o neplatnosť výpovede bola zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 6C/131/2009-125 zo dňa 14.06.2013, právoplatný 21.09.2013 a na základe tohto skončil sa nájmný vzťah žalobcu k predmetnému bytu. Žalobcovi ale vzniklo právo na náhradný byt, tak ako to vyplýva z § 712a ods. 1, nakoľko výpoveď bola žalobcovi daná z dôvodov podľa § 711 ods. 1 písm. a) OZ. Na základe tohto podľa § 712c ods. 1 žalobca bol povinný vysťahovať sa z bytu a byt vpratať až po zabezpečení zodpovedajúcej bytovej náhrady. V konaní bolo sporné, či bytová náhrada, ktorá bola zabezpečená žalobcovi je zodpovedajúca a primeraná tak, ako vyplýva z § 712a ods. 1 OZ. Na základe tohto ale aj v prípade, že by žalobca nedôvodne odmietol zabezpečenú bytovú náhradu, tak nevzniklo právo žalovaným, aby bez akéhokoľvek právneho dôvodu vypratali veci žalobcovi z bytu a tieto umiestnili v skladových priestoroch tak, ako to bolo v tomto prípade a ako to vyplýva z predloženej notárskej zápisnice. Pokiaľ žalobca bezdôvodne odmietol zabezpečený náhradný byt, tak nič nebránilo žalovaným, aby sa svojich práv domáhali zákonným spôsobom. Na základe tohto súd konštatuje, že žalovaní bezdôvodne a hrubým spôsobom zasiahli do základných práv žalobcu a porušili nedotknuteľnosť jeho osoby a obydlia a právo na súkromný a rodinný život a tak žalobcovi vzniklo právo domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy tak, ako táto vyplýva z § 13 ods. 2, 3 OZ. Súd dospel k takému záveru, že zásah žalovaných bol tak závažný a v rozpore s ústavne garantovanou ochranou základných ľudských práv, že sú splnené podmienky, aby žalobcovi bola priznaná nemajetková ujma, a to v plnom rozsahu, ako sa jej domáhal v sume 2.500,- €, a tak v tejto časti súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 2.500,- € v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

28. Súd žalobu vo zvyšku ako nedôvodnú zamietol. Žalobca sa domáhal zaplatenia náhrady škody vo výške 2.500,- €, kde v konaní jednak vôbec nepreukázal výšku a nepredložil žiadny dôkaz, ani nenavrhol doplniť dokazovanie na preukázanie výšky škody, ktorá mu vznikla, len konštatoval, že vychádzal z približnej hodnoty zničených a stratených vecí a z približných finančných nákladov na zaobstaranie náhrady za tieto veci. Zároveň súd konštatuje, že žalobca v konaní ani nepreukázal vlastníctvo vecí, kde uvádzal, že tieto chýbali alebo boli zničené a nepreukázal ani to, že tieto veci sa všetky v byte nachádzali, takže nepreukázal vznik škody a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaných, ktorí vypratali veci z bytu po neoprávnenom vniknutí a vznikom škody. Súd vychádzal z toho, že žalobca sa domáhal náhrady škody v zmysle § 420 OZ a je teda potrebné, aby v konaní preukázal splnenie základných predpokladov a to protiprávne konanie, čo v tomto prípade bolo splnené, ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia tohto rozsudku, pretože žalovaní nemali absolútne žiaden právny dôvod, aby vnikli do bytu žalobcu, ale ďalej musí byť preukázaný aj vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Súd vychádzal z toho, že ide o sporové konanie, kde sa uplatňuje prejednávací zásada a teda účastník má jednak povinnosť tvrdenia, ale jednak má aj dôkaznú povinnosť. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Žalobca síce v konaní splnil povinnosť tvrdenia a uviedol relevantné skutočnosti, ale nesplnil povinnosť dôkaznú a ani nepredložil a ani neoznačil na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že

v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Súd teda konštatuje, že z dôvodu neunesenia dôkazného bremena ohľadne vzniku práva na náhradu škody vo výške 2.500,- €, bola žaloba v tejto časti ako nedôvodná zamietnutá. Súd konštatuje, že pokiaľ žalobca predložil fotografie, tak z týchto nevyplýva, že sa vôbec týkajú vecí, ktoré boli predmetom konania.

29. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobe v časti vyhovel a zaviazal žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne nemajetkovú ujmu v sume 2.500,- € a zároveň žaloba v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 2.500,- € pre neunesenie dôkazného bremena bola zamietnutá.

30. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Ani jedna zo strán v konaní nemá vo veci plný úspech, súd žalobe pre sumu 2.500,- € vyhovel a žaloba pre sumu 2.500,- € bola zamietnutá, a tak podľa cit. ustanovenia súd o trovách rozhodol tak, že ani jednej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.